

Spm. nr. S 50

Til *skatteministeren* (14/6 88) af:

Glistrup (FP):

»Er det virkelig sandt, at det kan komme til at koste en skatteyder ekstra skat, hvis skattevæsenet opdager, at han har undladt at foretage et rentefradrag?«

Begrundelse

Det er jo almindeligt kendt, at Folketinget har sjusket så enormt med sine lovudformninger, at samspillet mellem sociale ydelser og skat kan være så skævvredet, at når det opdages, at en person har tjent yderligere penge, skal han betale over 100 pct. af merindtægten i form af skat og nedsatte sociale ydelser.

Det er også almindeligt kendt, at skatteprogressionsgrådigheden fører til et bredt område, hvor formue- og indkomstskat klækkeligt overstiger 100 pct. af skatteindkomsten.

Men nu har Jyllands-Posten fremdraget en tredje variant, nemlig at kartoffelkvaksalveriet indebærer, at når et ægtepar eksempelvis har 4.987 kr. i rentefradrag og skattevæsenet så opdager, at de har undladt at fratække de 15 kr., som de betalte i rentetillæg i forbindelse med en afbetalingskontrakt, vil dette yderligere rentefradrag udløse en kartoffelafgift på 1.000 kr. og 40 øre, hvorfra går de ca. 7 kr. og 65 øre, som rentefradraget reducerer skatten med. Med andre ord, hvis skattevæsenet finder dette yderligere fradrag på 15 kr., koster det ekstra 992 kr. og 75 øre.

Svar (27/6 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hensigten med lov om afgift af renter af forbrugslån er at begrænse det lånefinansierede forbrug.

Ved udarbejdelsen af reglerne fandt man, at dette formål mest hensigtsmæssigt kunne nås, hvis grundlaget for beregningen af afgiften blev opgjort ud fra de renteudgifter og renteindtægter, der indgår ved indkomstopgørelsen, dvs. ved opgørelse af kapitalindkomsten.

En skatteyder kan ikke undgå renteaftgiften ved at undlade at trække renteudgiften fra på selvangivelsen. Hvis skattemyndighederne finder yderligere renteudgifter ved ligningen, vil de indgå i opgørelsen af såvel afgiftsgrundlaget som den skattepligtige indkomst.

Efter vedtagelsen af den tidligere regerings ændringsforslag til forbrugsrenteafgiftsloven (L 37 af 29. januar 1988) er grænsen for opkrævning af afgift hævet fra 50 til 500 kr. for afgiftsåret 1987. Ægtefæller får desuden et nedslag i deres samlede afgift for 1987 på 500 kr.

I spørgerens eksempel har et ægtepar opgjort afgiftsgrundlaget til 4.987 kr. Den beregnede afgift bliver herved 997 kr. (20 pct. af 4.987 kr. nedrundet til nærmeste antal hele kroner).

Ægteparret får herefter et nedslag i den beregnede afgift på 500 kr. til 497 kr. Dette beløb ligger imidlertid under den anførte grænse og opkræves derfor ikke.

Spørgeren forestiller sig herefter, at skattemyndighederne ved ligningen finder yderligere afgiftspligtige renteudgifter på 15 kr.

Afgiftsgrundlaget opgøres nu til 5.002 kr. (4.987 kr. + 15 kr.). Den beregnede afgift bliver 1.000 kr. (20 pct. af 5.002 kr. nedrundet til nærmeste antal hele kroner), og den beregnede afgift efter nedslaget for ægtepar bliver 500 kr. (1.000 kr. ÷ 500 kr.), som opkræves.

Inden stigningen i de afgiftspligtige renteudgifter skal ægteparret altså ikke betale afgift. Efter stigningen skal de betale 500 kr. og ikke – som spørgeren anfører – 1.000 kr. og 40 øre.

Spm. nr. S 52

Til *arbejdsministeren* (14/6 88) af:

Stillinger (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange ressourcer – økonomisk og arbejdsmæssigt – Arbejdsdirektoratet årligt anvender på at udarbejde statistiske oplysninger, og om direktoratet har planer om yderligere udbygning af opgaver med »talmæssige oplysninger«, samt hvad ministeren agter at foretage sig for at nedbringe ressourceforbruget ved udarbejdelse af statistiske oplysninger?«

Begrundelse

På baggrund af regeringens seneste udspil om besparelser i den offentlige sektor på 2 pct. i 1988 ville det være af betydning at vide, hvor mange ressourcer der anvendes til at udfærdige statistiske oplysninger i Arbejdsdirektoratet, som har været – og som sandsynligvis også i den kommende nedskæringsrunde vil blive – udsat for besparelser og nedskæringer.

Svar (27/6 88):